

ΙΦ. ἔμοι, μήτηρ, πιθοῦ,
 μέν'· ὡς ἔμοί τε σοί τε κάλλιον τόδε.
 πατρὸς δ' ὀπαδῶν τῶνδέ τίς με πεμπέτω
 Ἄρτεμιδος ἐς λειμῶν', ὅπου σφαγήσομαι.

ΚΛ. ὦ τέκνον, οἴχει; 1465

ΙΦ. καὶ πάλιν γ' οὐ μὴ μόλω.

ΚΛ. λιποῦσα μητέρ'; ΙΦ. ὡς ὀράς γ', οὐκ ἀξίως.

ΚΛ. σχές, μή με προλίπης.

ΙΦ. οὐκ ἐὼ στάζειν δάκρυ.

ὑμεῖς δ' ἐπευφημήσατ', ὦ νεάνιδες,
 παιᾶνα τῆμῃ συμφορᾷ, Διὸς κόρην
 Ἄρτεμιν· ἴτω δὲ Δαναΐδαις εὐφημία. 1470

κανᾶ δ' ἐναρχέσθω τις, αἰθέσθω δὲ πῦρ
 προχύταις καθαρσίοισι· καὶ πατὴρ ἐμὸς
 ἐνδεξιούσθω βωμόν· ὡς σῶτηρίαν
 Ἑλλησι δώσουσ' ἔρχομαι νικηφόρον.

ἄγετέ με τὰν Ἰλίου 1475

καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν.

στέφρα περίβολα δίδοτε, φέρε-
 τε, πλόκαμος ὅδε καταστέφειν,
 χερνίβων τε παγᾶς.

ἐλίσσεται ἄμφι ναὸν 1480

ἄμφι βωμόν Ἄρτεμιν,
 τὰν ἄνασσαν Ἄρτεμιν,

τὰν μάκαιραν· ὡς ἐμοῖσιν, εἰ χρεῶν,

αἵμασι θύμασί τε 1485

θέσφατ' ἐξαλείψω.

[ΧΟ.] ὦ πότνια πότνια μάτερ, ὡς
 δάκρυνά γέ σοι δώσομεν ἀμέτερα·
 παρ' ἱεροῖς γὰρ οὐ πρόπει. 1490

[ΙΦ.] ὦ νεάνιδες,

συνεπαείδεται Ἄρτεμιν

Χαλκίδος ἀντίπορον,

ἵνα τε δόρατα μέμονε δαΐα 1495

δι' ἐμὸν ὄνομα τᾶσδ' Αὐλίδος

στενοπόροισιν ὄρμοις.